

**Opinia do ustawy o ratyfikacji Konwencji w sprawie znakowania
plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania,
podpisanej w Montrealu dnia 1 marca 1991 r.**

W dniu 26 stycznia 2006 r. Sejm wyraził zgodę na dokonanie przez Prezydenta RP ratyfikacji Konwencji w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania, podpisanej w Montrealu dnia 1 marca 1991 r.

W dniach od 12 lutego do 1 marca 1991 r. odbyła się w Montrealu Konferencja Dyplomatyczna Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, której celem było przygotowanie ostatecznego tekstu Konwencji w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania. Konferencja zakończyła się podpisaniem Konwencji przez 41 państw oraz Aktu Końcowego przez 79 państw.

Strona polska podpisała Akt Końcowy, nie podpisała Konwencji. Jednak zgodnie z art. XIII ust. 1 Konwencji, każde państwo uczestniczące w Konferencji może przystąpić do Konwencji w dowolnym czasie.

Konwencja weszła w życie 21 czerwca 1998 r.

Obecnie stronami Konwencji jest 115 państw członkowskich Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, w tym 21 państw członkowskich UE.

Ratyfikacja przez Polskę Konwencji będzie zgodna z Deklaracją dotyczącą zwalczania terroryzmu oraz z Planem działania, przyjętymi w 2004 r. przez Radę UE w zakresie walki z terroryzmem.

Polska tak jak każde państwo będące stroną Konwencji podejmie niezbędne i skuteczne działania mające na celu:

- zakaz wytwarzania nie oznakowanych materiałów wybuchowych,
- zakaz wwozu oraz wywozu z jego terytorium nie oznakowanych materiałów wybuchowych,
- ścisłe i skuteczne kontrolowanie posiadania i przekazywania wytworzonych na jego terytorium materiałów wybuchowych,

- zniszczenie, wykorzystanie lub oznakowanie w określonym Konwencją czasie (3 i 15 lat) nie oznakowanych materiałów wybuchowych, znajdujących się na terenie państwa – strony.

Na mocy Konwencji powołana została Międzynarodowa Komisja Techniczna ds. Materiałów Wybuchowych, której zadaniem jest dokonywanie oceny postępu technicznego w zakresie wytwarzania, znakowania i wykrywania materiałów wybuchowych oraz dokonywanie zmian w Załączniku technicznym do Konwencji.

Ponieważ Konwencja dotyczy materii regulowanej w prawie polskim ustawami, podlega ratyfikacji przez Prezydenta RP za uprzednią zgodą parlamentu wyrażoną w ustawie (art. 89 ust 1 pkt 5 Konstytucji RP).

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Opinię sporządziła

Beata Mandyliś